

7-12-1999

814

417

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

0.

Αετιοφύλακας Αντωνίος ΜΑΡΤΙΝΗΣ (244751)

ΠΡΟΣ

Την Πταιερατοδίκη Βόλου

Στα πλαίσια της κλήσεως σας από 7-10-1999, ν' απολογηθώ για τις αποδιδόμενες σεμένα καθυστερίες, με δεδομένο ότι θα διαφθούν καταρχήν υπόψη με ιδιαίτερη προσοχή και αντικειμενικότητα η από 26-5-1999 απόλογιά μου, οι από 16 και 17-4-1999 αναφορές μου, όπως κατόπιν και τα στοιχεία που θα καταθέσω παρακάτω, απολογούμαι ως εξής.

1) Την 11-4-1999 (Πάσχα), δεν προσήλθα για υπηρεσία 14.00'-22.00', γιατί τη διάταξη των υπηρεσιών από 10 ως 12-4-1999, θεωρήσα κατά την άποψή μου, απολύτως άδικη και υδικά απαράδεκτη, κυρίως δε ιδιαίτέρως προκλητική, προερχόμενη από πολύ ταπεινά ελατήρια και ανάρθετα σε οποιονδήποτε αξιωματικό της Ε.Λ.Α.Σ.

2) Άδικη αφού τουλάχιστον στις 19-4-1998 (Πάσχα) εργαζόμουν και πάλι 14.00'-22.00'. Επιπροσθέτως στις 31-12-1998 προς 1-1-1999 την παραμονή της Πρωτοχρονιάς εργαζόμουν 22.00'-06.00', στις 21-2-1999 Απόκριες 14.00'-22.00', στις 22-2-1999 Καθαρή Δευτέρα 14.00'-22.00'. Δηλαδή εργαζόμουν όλες τις προηγούμενες αρχές του 1999.

3) Ήδικά απαράδεκτη, αφού εκτός των ανωτέρω, από τις καταθέσεις του Δ/γού μου Α/Α' κ. ΑΛΑΜΑΝΙΟΤΗ και του Α/Α' κ. ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗ προκύπτει, πως καταβλήθηκε και από τους δύο προηγώ-

δεια δικαιών κατανομής της υπηρεσίας με γνώ-
 μονα τις υπηρεσιακές ανάγκες και τις οικογενει-
 ακές υποχρεώσεις του προσωπικού. Παρ' όλα αυ-
 τὰ ο Αξιωματ. κ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ για παράδειγμα, που
 δεν είναι πανερεμένος και συγκατοικεί μόνιμω
 με τους γονείς του στο Βόλο, διατέθηκε σε ρε-
 νό αφού το Πάσχα του 1998 (φαντάζομαι),
 εργαζόταν μαζί μου ως οδηγός στο R/T περι-
 ποδικό πόλεως 14.00' - 22.00'! Σε αντίθεση με μέ-
 να που είμαι πανερεμένος με δύο παιδιά και οι
 γονείς μου κατοικούν μόνιμα στο Λουτρό Βλασσό-
 νας, της συζύγου μου δε στο Αρμένιο Λαρίνης.
 Άλλο ανάλογο παράδειγμα ο Αξιωματ. κ. ΚΟΣΚΙΝΑΣ,
 που διατέθηκε σε υπηρεσία 22.00' - 06.00' στις
 10 προς 11-4-1999, παρότι σε σχετικό γυμνάσιο
 είχε εκφράσει την επιθυμία του να εργασθεί
 14.00' - 22.00' το Πάσχα!

- 4) Προκλητική αφού εκτός των προαναφερθέντων, δεν
 έγιναν δεκτά τα παράπονα που του εξέφρασα
 στις 9-4-1999 Η. Παρασκευή 19.15', όπως και οι
 εναλλακτικές λύσεις που πρότεινα, εάν αυτές τις
 αλλαγές των υπηρεσιών μου μ' αυτές του Αξιωματ.
 κ. ΚΟΣΚΙΝΑ, σε συνδυασμό με την ανωτέρω επι-
 θυμία του. Να σημειώσω εδώ ιδιαίτερα, ότι
μετά την συνάντησή μας τροποποίησε - με
ηθάνκο όπως φαίνεται και στις σχετικές φω-
τοτυπίες των υπηρεσιών της 10 και 11-4-1999-
αναλόγως τις υπηρεσίες των Αξιωματ. κ.κ. ΠΟΔΑ-
ΡΑ και ΚΟΣΚΙΝΑ, ώστε να προσαρμοστούν του
δευτέρου για ευνόητους λόγους, με την επιθυ-
μία του στο σχετικό γυμνάσιο.
- 5) Προέβλεπε επίσης ιδιαίτερα για την απόδειξη της

προκαταρκτικής διάταξης των υπηρεσιών, οτι ως τις 9-4-1999 από τη σχετική βεβαίωση που υπάρχει στη δικαιογραφία, δεν μου αφείλονταν κανένα ρεπό. Παρ' όλα αυτά όπως και χωρίς να τα ζητώ στις 10 και 12-4-1999 μου χορηγήθηκαν ρεπό χωρίς να δικαιούμαι!!! Με τέτοιο τρόπο βέβαια ώστε να με προκατέγει στις ενέργειες που ακολουθούσαν και φυσικά επιδιούσε, αφού διαφορετικά θα κατέβαλλε κάθε προσπάθεια να τις αποτρέψει ως όφειλε, έστω και για την προστασία του υπηρεσιακού συμφέροντος αν όχι της δικής μου!

6) Κατόνιν αυτών και για την αποκατάσταση της αδικίας και μόνο, δευτέρα επιβεβαιώνεται από την υποχρέωση της προστασίας του υπηρεσιακού συμφέροντος, που διακυβεύονταν με την αυταρχική και ανάρπαστη κατά την άποψή μου συμπεριφορά του Δ/τή μου θέτοντας σοβαρότατο ζήτημα υδίκης τάξης, να αποδοκιμάσω υπέρ της τράπεζας αίματος της ΕΠ.ΑΣ, στα πλαίσια των σακτικών μου αποδοκιμάσεων.

7) Πράγματι αποδοκιμάσα στις 10-4-1999. Πλην όμως η δικαιούμενη 4ήμερη ειδική άδεια - και δέλω να το προσέξετε ιδιαίτερα αυτό - δεν μου χορηγήθηκε κανονικά όπως προβλέπεται από το σχετικό άρθρο 39 του Π.Α. 584/85. Ιδιαίτερως σχετικό το άρθρο 2 του Π.Α. 22/96, σε συνδυασμό ίσως - δεν μπορώ να το κρίνω έχω, γι' αυτό απλώς τα παραδέτω - με το άρθρο 145 περ. β του Β.Α, της 31-12-1957/20-1-1958 και άρθρο 146 περ. γ του ίδιου Β.Α, σε σχέση με το 6023/23/35 ΛΕ ενυφερρωτικό έγγραφο της Διεύθυνσης Υγειονομικού του ΥΑΤάξως, όπου συνυπολογίζεται στην

7) περίπτωση των σχετικών εγγράφων. Στο τέλος του εγγράφου υπάρχει η σχετική διαταγή της Α.Δ. Μαγνησίας "για ευπέρωση και πλήρη προς τα διατασσόμενα συμμόρφωση"!!! Γεγονός που μεγάλωνε το αίσθημα της αδικίας εις βάρος μου, ιδιαιτέρως δε σε συνδυασμό με το ανείσοχο γεγονός της 17-10-1997, όταν και πάλι είχα αποδοθεί χωρίς την άδεια του, αλλά ούτε τον πειθαρχικό του έλεγχό. Σήμεισε, ούτε μου αρνήθηκε την κανονική χορήγηση της δικαιούμενης 4ήμερης ειδικής άδειας από την ημέρα απολογίας, δηλαδή την ίδια 17-10-1997!!!

8) Όλα τα παραπάνω, αποτέλεσαν σε μένα τη σαφέστατη απόδειξη της πρόκλησης - τουλάχιστον από τον Δ/τή μου, όπως αυτή αναπόκρινεται με ακρίβεια στα γεγονότα, - άρθρο 146 περ. α του Β.Α. της 31-12-1957/20-1-1958, σε συνδυασμό με την περ. β του ίδιου άρθρου και την περ. δ του άρθρου 145 του αυτού Β.Α. Αυτή η πρόκληση ήταν και η γεννεσιουργός αιτία της υπερπεριφοράς μου, κατώς ή κακώς, επιβεβαιωμένα όμως από τη φύση μου και το χαρακτήρα μου, αποδέχτηκε αυτή την απροκάλυπτη πρόκληση να προβώ σε ανειπιδιαιτητική υπερπεριφορά. Αφού κι αν δεν το έκανα τότε, η ίδια υπερπεριφορά μου θα επαναταφείνονταν και στο μέλλον, όπως αποδειχθέντα είχε επαναληφθεί τόσες φορές και στο παρελθόν. Περιπτώσεις που αναφέρω τόσο στην απολογία μου της 26-5-1999, όσο και στην εργασία μου "Σεπτέμβριος 1999", που κατέθεσα στο Πειθαρχικό Συμβούλιο και που κατά την άποψή μου για ενόητους λόγους δεν διήφθηκαν καθόλου υπόψη. (Την εργασία μου

αυτή αν επιθυμείτε μισρώ αποτεδύποτε να σας καταδέσω, προσωπικά δε' το κρίνω ιδιαίτέρω απαραίτητο, τουλάχιστον για να σχηματίσετε σαφή γνώση των γεγονότων, αλλά θα περιοριστώ καταρχήν στη δική σας κρίση. Βέβαια αδυνατώ να δικαιολογήσω αν και μισρώ να υποπτευθώ το λόγο που αυτή δεν υπερειλήφθηκε στη δικογραφία). Όπως αναλαμβάνετε δικάδη, ομοδοχώ και αποδέχομαι πλήρως τη μοναδική και πραγματική μου ευθύνη, αυτή της "αποδοχής της πρόκλησης" όπως περιγράφεται και στο άρθρο 186 παράγρ. 2 του Π.Κ. Έτσι αντιφεκώπιστα και τις υπόλοιπες προκλητικότατες ενέργειες των διαφόρων υπηρεσιακών παραγόντων.

9) Έτσι στις 11-4-1999 (Πάσχα) δεν προσέλαβα για υπηρεσία 14.000-22.000, αφού δέωρησα όπως παραπάνω αναφέρω, προκλητικά άδικη και φυσικά με δόλο τη διάταξη της υπηρεσίας. Ομοίως την παραβίαση του άρθρου 39 του Π.Δ. 584/85 το οποίο παρακαλώ να προσέξετε ιδιαίτερα, αφού εξαιτίας της παραβίασής του και μόνο εκείνη τη στιγμή, συμπεριχάθηκε όλη αυτή η "υπηρεσιακή ανικαλία", με συνδυασμό ίσως με την παράγρ. 1 περ.α του άρθρου 9 του Π.Δ. 22/96.

10) Δεν παρουσιάσθηκα στο Α.Τ.Ν. Ιωνίας, επειδή δεν επιβλήθηκε η νόμιμη διαδικασία πριν την έκδοση της 244751/6/6α από 15-4-1999 διαταγής της Α.Δ. Μαγνησίας, όπως επιβάλλονταν εξαιτίας και μόνο της παραγρ. 4 αυτής. Δικάδη και μόνο η εξέταση του ενδεχομένου της δέγης μου με διαδεσφίζοντα, επέβαλε την προηγούμενη ακρόασή μου από τον Α.Σ.Ν. Δ/ντή κ. ΣΑΡΡΗ, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγρ. 2. του Συντάγματος. Ακρόαση που κατά την ερμηνεί-

α της στην παράγρ. 33 του Περιγράφο της ΕΔΕ, δεν θα ήταν ίσως (j) απαραίτητη - αν και δεν το νομίζω όταν το ενδεχόμενο της θέσης μου σε διαδεξιότητα δεν εξετάζονταν καθόλου. Αλλά αν δεν είχε προταθεί τίποτα σχετικά, θετικά ή αρνητικά όπως ^{αντιθέτως} συνέβει στην παράγρ. 4. Σχετική η ερμηνεία του άρθρου 14 του Π.Δ. 22/96 στην Αξιολογική Επιθεώρηση Μαρτίου 1999 σελ. 151, αλλά και στις σελ. 34-39 της πρώτης εκδόσεως του 1997 του βιβλίου των Υ/Α Γεωργίου ΤΗΛΕΛΗ και Σωτηρίου ΠΑΝΟΥΣΗ, "Παιδαρχικό δικαιο αξιολογικού προσωπικού". Αυτά ως απάντηση στην παράγρ. 33 του περιγράφο, όπως και τα άρθρα 2 και 6 του Ν. 2690 της 5/9-3-1999! Επίπλέον και τα άρθρα 21 και 22 του Π.Δ. 22/96!

11) Η μετακίνησή του στο Α.Τ.Μ. Ιωνίας Εφαλλίου ήταν και παράνομη σύμφωνα με το άρθρο 15 του Π.Δ. 22/96, αλλά και ασυμβίβαστη ή αδικαιολόγητη από την ίδια την παράγρ. 4 της 244751/6/6α από 15-4-1999 διαταγής, αφού ε' αυτήν "φρονείται" ότι δεν συντρέχει κίνδυνος για το υπηρεσιακό σύμφερον. Να υπενθυμίσω εδώ το άρθρο 1 παράγρ. 1 περ. α, ε, παρ. 3 και 4 του ίδιου άρθρου, όπως και το άρθρο 2 του Π.Δ. 22/96.

12) Τα γεγονότα αυτά, παρά τις επανειλημμένες προφορικές και έγγραφες επιβεβαιώσεις μου, δεν εξετάσθηκαν με την "απαιτούμενη προσοχή και αντικειμενικότητα". Ενδεικτικά αναφέρω τις από 16-4-1999/17, 10' και 17-4-1999 αναφορές μου, οι οποίες στρέφονταν απ'έως εναντίον των ενεργειών της Α.Δ. Μαγνησίας και απευθύνονταν με κοινοποίηση στην ηγεσία της Ε.Α.Σ. για να απαντήσει αρμοδίως και όχι στην Α.Δ. Μαγνησίας που ήταν αναρ-

μόδια!!! Σχετ. Π.Δ. 582/84 άρθρο 92 παράγρ. 4, σε συνδυασμό με Π.Δ. 141/91 άρθρο 45 παράγρ. 1 περ. γ, ε και 46 παρ. 7 και 11. Απόδειξη των ισχυρισμών μου βέβαια δ' αυτές, η Αστυνομική Επιθεώρηση Απριλίου 1999 σελ. 211, σε συνδυασμό με τα "νέα μου ήδη" (κατάθεση του Δ/τή μου στις 17-5-1999), όπως πολύ εύχρηστα αποδίδονται από τον Αστυ. Υφ/νη κ. Γρηγόριο ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ, στην Αστυνομική Επιθεώρηση Μαΐου 1999 σελ. 276-279 και Ιουνίου 1999 σελ. 344-348, καθώς και της παραγρ. 15 περίπτ. α-βδ της εργασίας μου "Σεπτέμβριος 1999", σελ. 11-15.

13) Δεν εκτέλεσα τις υπηρεσίες που διατάχθηκαν στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας, γιατί ποτέ δεν παρουσιάστηκα αυτοπροσώπως εκεί! Πως λοιπόν ήταν δυνατό να τις εκτελέσω; Δεν υπάρχει ή τουλάχιστον εγώ δεν γνωρίζω, καμία διάταξη που να προβλέπει παρουσία άλλου αστυνομικού ενώπιον του αρμοδίου Προϊσταμένου - Δ/τή, αντί αυτού και στη θέση αυτού που αναφέρεται στο σχετικό φύλλο μεταβίβασης, όπως συναιθεί με τον "έκτακτο αγγελιοφόρο"!!! Αυτό ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για μένα και οφθαλμοφανώς πολύ επικίνδυνη για όλους μας! Μπορείς να φανταστείς τι θα γίνει αύριο, αν αυτό χαρακτηριστεί με κατάσκοπο ή το χειρότερο ως κατεστημένο!!! Ως εκ τούτων και κατά την άποψή μου, καθώς ή εσφαλμένα διατάχθηκαν οι ανάλογες υπηρεσίες αφού πρώτα έπρεπε τυπικώς και ουσιαστικώς, να παρουσιαστώ εγώ αυτοπροσώπως στον Δ/τή του Α.Τ. Ν. Ιωνίας για ανάληψη υπηρεσιών και κατόπιν να διαταχθώ αναλόγως. Ειδικρινά σας διαβεβαιώνω ότι τέτοιου είδους

Διαδικασίες μου ήταν άγνωστες ως τις 17-4-1999 (παρότι υπηρεσία και στην Αθήνα)! Ειδικρινά δεν γνώριζα τη δυνατότητα του "έκτακτου αγγελιοφόρου", τον οποίο φυσικά φαντάζεσαι στο εξής, θα μπορούσες ακόμη και να τον αιτούσαι φεανόλογη αναφορά, χωρίς η Υπηρεσία να μπορεί πια να του το αρνηθεί!!! Δεν μπορώ παρά να θαυμάσω την ευφυΐα και την ευρηματικότητα της ανείδρασης, στην προσπάθειά του ν' αποκατασταθεί η "ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ" με τις από 16-4-1999/17.10' και 17-4-1999 αναφορές του! Βλέπετε δεν ήξερα ότι η αξίωση της "ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ", είναι άρσος ή έγκλημα ή το χειρότερο ποινικό! Λυπάμαι γι' αυτό και ζητώ εγγράφως από της προϊστάμενους μου ΣΥΓΝΩΜΗ!

- 14) Δεν μετέβηκα στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας, γιατί κατά την άποψή μου η "ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ" της 244751/6/6α από 15-4-1999 Διαταγής της Α.Δ. Μαγνησίας, εξερούνταν ουσιαστικής νομιμότητας σε σχέση με τον παράτυπο χαρακτήρα όλων των διαδικασιών, καθώς και της κανονικής διεύθυνσης των από 16 και 17-4-1999 αναφορών μου. Ανταδή είχα και έχω την άποψη ότι αυτές, έπρεπε να αναγγείλουν την εκτέλεση της 244751/6/6α από 15-4-1999 Διαταγής της Α.Δ. Μαγνησίας, ως ότου απαντηθούν από την αρμόδια Υπηρεσία του Υ.Α. Τάξης και φυσικά όχι από την ίδια την Α.Δ. Μαγνησίας! Σχετική η προηγούμενη παράγγρ. 12 όπως και τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 21, 24, 25, 26, 27 του Ν. 2690 της 5/9-3-1999.
- 15) Φυσικά η "ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ" της Διαταγής κατ' εντολή της ΔΑΠ/ΥΔΤ, επέβαλλε τον πειθαρχικό

έλεγχου του διατάσσοντα αυτίς, έχου Π.Δ. 582/84 άρθρο 91 παράγρ. 5 περ. θ, ενώ θα πρέπει οπωσδήποτε κατά την άποψή του, η ίδια υπηρεσία να συζητήσει και να συνεκτιμήσει ταυτόχρονα και τις από 16 και 17-4-1999 αναφορές του.

16) Μου είναι αδύνατον βέβαια να πειθώ, ότι η προωριστή του μετακίνηση στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας ήταν αποτέλεσμα "νομικών πλάνης", και όχι δόλου, όταν το άρθρο 15 του Π.Δ. 92/96 είναι τόσο από και τόσο σαφέστερο ως προς το περιεχόμενο και κατά συνέπεια την ερμηνεία του. Πόσο μάλλον όταν η παραβίασή του έγινε κατ'επανάληψη από την Α.Δ. Μαγνησίας και με ιδιαίτερη αναχή από την ΔΑΠ/ΥΔΤ, όπως προκύπτει και αποδεικνύεται στην παράγρ. 21 του πορίσματος της ΕΔΕ. Η πόσο μάλλον όταν το ίδιο ενδεχόμενο της νομικής πλάνης δεν εξετάσθηκε καθόλου σε οριζή αφορά!!! Στο σημείο αυτό, δεν γνωρίζω κατά πόσο πρέπει να συνεκτιμηθεί ιδιαίτερα και με την απαραίτητη προσοχή και αντικειμενικότητα, το γεγονός ότι ο προϊστάμενος του Κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης άρα και της ΔΑΠ/ΥΔΤ είναι ο Αντιεργάσιμος κ. ΠΛΑΚΑΣ, ο οποίος υπηρέτησε αρκετά χρόνια στη Μαγνησία ακόμη και ως Αεζ. Δ/τής, με αποδέσφα την φυσιολογική ανάπτυξη ιδιαίτερης σχέσης και φιλίας με τους εδώ αξιωματικούς. Αυτό θα το εκτιμήσετε εσείς.

17) Για τις υπηρεσίες που δεν εκτέλεσα στο Επιστελείο της Α.Δ. Μαγνησίας, λάβετε υπόψη σας ιδιαίτερα και απολύτως αναλογικά την προαναφερμένη παράγρ. 13, με την επιπρόσθετη σύμφωνη, ότι αντί της επιλογής της αποκατάστασης ή της θεραπείας

των διαδικασιών, επιδέχθηκε ανειδέτως και πολύ προ-
 κλητικά κατά την έποψή του (χωρίς να μπορώ να α-
 ποδείξω και την άνωθεν εντολή, όπως αποδεικνύε-
 ται από την ιδιότυπη ανοχή στον παράτυπο ή πα-
 ράνομο χαρακτήρα τουλάχιστον των διαταχών), η
 περαιτέρω συντήρηση της υπηρεσιακής ανωτατί-
 ας, με στόχο (από εκδίκες, γιατί;) την ακραία
 επιβίβρυνση που όσον αφορά τα πειδαρχικά τουνο-
 ρατήματα. Απόδειξη η 244751/6/65 από 1-5-
 1999 διαταγή επέκτασης της ΕΔΕ ως τις //30-
 4-1999//, όπως είχε ολοκληρωθεί το απαραίτη-
 το χρονικό διάστημα της απουσίας του για τη δι-
 καιτολογία της παρατήρησής του στο Πρωτοβάθμιο
 Πειδαρχικό Συμβούλιο με το ερώτημα της ΑΠΟΤΑΞΗΣ.
Κάτι που φυσικά δεν θα γινόταν αν η επέκταση
διατάσσονταν στις 23-4-1999!!! Κι αυτό για-
 τί γνώριζαν πολύ καλά ότι η άρνησή του να ε-
 κτελέσω την υπηρεσία στις 11-4-1999, όπως και
 τις διαταγές της προσωρινής του μετακίνησης
 στο Α.Τ.Ν. Ιωνίας και κατόπιν στο έργο της
 Α.Δ. Μαγνησίας, ήταν απολύτως ατιμοδοχητέες
 και απολύτως δικαιοδοχητέες. Έτσι ο μόνος τρό-
 πος να προκαλέσουν την ΑΠΟΤΑΞΗ του, ήταν
 η εκμετάλλευση του γεγονότος της αυθαίρετης
δίδεν απουσίας του! Φυσικά αντεταβάνεσε το
επίσημα να τεθεί υπό των διαταχών τέτοιων
ανδρών! Την επιβεβλημένη διαταγή και δικαιο-
 δοχητένη απουσία του, για τους λόγους που και
 στην παρούσα απολογία του αναφέρω και ε-
 ξαιτίας ακριβώς αυτών, φυσικά και δεν μπορεί
 ποτέ να χαρακτηριστεί αυθαίρετη. Όταν ήταν ο
μοναδικός τρόπος να προστατέψω τον εαυτό μου

από τις αποδειχθέντες κατά την άποψή μου κα-
 τ'αποδείξεις διαδέσεις τους, όπως εδώ αναλύω. Αλ-
 λά και στην εργασία μου "Σεπτέμβριος 1999", η
 οποία επιβεβαιώνω ότι δεν περιλήφθηκε στην
 δικαιογραφία για ευνόητου λόγου. Αιτία να
 αποκλεισθεί καταρχήν η πιθανότητα να δικου-
 ολογηθούν οι πράξεις του, τα πάν' από όσα να
 συγκαλυφθούν οι δικές τους πειθαρχικές ή ποινι-
 κές ευθύνες! Εξάλλου η απουσία του όπως και η
 ίδια η υπηρεσία αποδεικνύει με τις ενέργειές της,
 δεν ήταν αυθάρκτη. Αφού διαφορετικά, θα ενεργούσε
 κατά το άρθρο 150 του Β.Δ. της 31-12-1957/
 20-1-1958. Ειδικότερα ήταν πάρα πολλές οι περιπτώσεις
 που παρέλαβα ή κατέθεσα διάφορα έγγραφα στην
 υπηρεσία κατά την προδικασία, όπως και πολλοί
 άλλοι λόγοι (σαν αυτούς που αναφέρω στις σελ.
 14 και 15 της απολογίας μου για την δεύτερη
 ΕΔΕ που διατάχθηκε εις βάρος του στις 5-10-
 1999, για την απουσία του από 1-5 ως 30-9-
 1999, οι οποία αυθάρκτως δεν συνεκδικάσθη-
 κε με την πρώτη όπως από το άρθρο 50 του
 Π.Δ. 22/96 προβλέπεται!!! Δεν γνωρίζω, φο-
 βάμαι όμως ότι το γεγονός αυτό θα πρέπει
 να εξετασθεί πολύ προσεκτικά, αφού μπορεί
 να προκαλέσει τουλάχιστον τυπική ανωμαλία
 και στην ποινική πλευρά της υπόθεσης, κάτι
 που προσωπικά δεν επιθυμώ καθόλου, ώστε
 να μην ευχαθεί ο χαρακτηρισμός "αυθάρκτη".
 Βέβαια είδεσαι ένα πάρα πολύ βασικό ερώτημα:
 Σε τι υπηρεσιακή κατάσταση τρέω από τις
 17-4-1999 ως τις 30-9-1999, χωρίς να επι-
 τρέπεται να μείνει αδιάφορο το γεγονός

οσι από την 1-5-1999 ως την 30-9-1999 μου έγινε πλήρη κράτηση των αποδοχών μου, πριν υπάρξει εκδίκαση της υπόθεσης και αποδειχθεί πράγματι ότι η απουσία μου ήταν παράνομη; Σχετικά άρθρο 36 παράγρ. 2 περ. α του Ν. 1481/84 και άρθρο 54 του Π.Δ. 22/96, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 παράγρ. 1 του Συντάγματος, σε σχέση με το άρθρο 21 παρ. 2 του Π.Δ. 22/96 και άρθρο 38 παράγρ. 1 του ίδιου Π.Δ, σε συνάρτηση με το άρθρο 2 αυτού, την παράγρ. 1 της 244751/6/6α από 15-4-1999 διαταγής της Α.Δ. Μαχυσίας και την παράγρ. 3 του άρθρου 15 του Π.Δ. 22/96. Για το παραπάνω ερώτημα ως αποφανθεί η αρμόδια υπηρεσία του Υ.Δ.Τ.

- 18) Να σας ενημερώσω δε, ότι το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφάνθηκε επί του ερωτήματος της «ΑΠΟΤΑΞΗΣ» της πρώτης ΕΔΕ, παρ'ηφι δεξιά. Η απόφαση αυτή κατά την άποψή μου είναι τυπικά τελείως άκυρη, ουσιαστικά δε άδικη. Για την προστασία του υπηρεσιακού συμφέροντος και μόνο όφω, θα προσφύγω στο αρμόδιο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, αφού διαφορετικά και για λόγους επαγγελματικής ευσυνείδησίας όσο και ευδιξίας, θα αποδεχόμουν την ποινή όπως ακριβώς έχει. Εκτιμώ όφω ότι αυτή τη στιγμή, για πολλούς κοινωνικούς λόγους, επιβάλλεται να δέσω το υπηρεσιακό συμφέρον πάνω από το προσωπικό μου, που αυτή τη στιγμή επιβάλλει την άφεση αποστασιοποίησή μου από την Ε.Π.Α.Σ. με τη συμφερνή δομή και ηθική της, όπου ο «ένστιμος», ο νομιμόφρων, ο επαγγελματίας, ο εργατικός αβουνοτικός

δεν έχει θέση!!!

19) Τέλος στην περίπτωση που κατά την εξέταση της παρούσας, διαπιστώσετε να έχουν διαπραχθεί εναντίον μου τουλάχιστον ποινικά αδικήματα, που δεν διώκονται αυτεπαγγέλτως αλλά κατ' έγκληση (βέβαια έχουν φροντίσει πολύ καλά να εξαντληθούν τα χρονικά περιθώρια αυτού του δικαιώματός μου, αλλά εν πάση περιπτώσει) αν προβλέπεται, παρακαλώ όπως ευημερωδή εγκαίρως σχετικά, αφού πριν την υποβολή της υποχρεούμαι να ζητήσω σχετική άδεια της Υπηρεσίας.

20) ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Να σας εκφράσω τη λύπη μου που οι ευχρηστικές μου ικανότητες είναι ανύπαρκτες, έτσι ώστε να μου είναι αδύνατον να μπορώ να γίνω πιο σύντομος και περιεκτικός. Είμαι απλώς Αεζυφίδακας και όχι ευχρηστικός (ένας ζοφηνός και φυσικά όχι ένας ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ!). Δυστυχώς η συνδρομή των δικηγόρων που ζητήσα για αυτό το λόγο, στάθηκε αδύνατη από ανεξήγητες αιτίες! Ενώ στην αρχή όλοι δεχόναίτο να με βοηθήσουν, κατόπιν μου εξέφρασαν με τον τρόπο τους ή τη στάση της αδιαφορίας τους, την αδυναμία τους (ή το φόβο τους;) να με βοηθήσουν. Ελπίζω τουλάχιστον να είναι κατανοητός, αφού σύντομος δεν μπορεί να είναι!

[Βόλος 5/6-12-1999/19α-0225]

Βόλος 7-12-1999 /

Ο ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ